

Таким чином, зміст митних правовідносин відіграє важливе значення як у самій конструкції митного правовідношення, визначаючи міру дозволеної поведінки суб'єкта та зобов'язуючи діяти певним чином, так і впливаючи на весь механізм правового регулювання, адже саме правовідносини є тим елементом механізму правового регулювання, який конкретизує взаємні права та обов'язки конкретних суб'єктів.

Батанова Л.О.

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри морського та митного права*

ПРАВОВИЙ СТАТУС МІНІСТЕРСТВА ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ ЯК ОРГАНУ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

Реформування системи органів державного фінансового контролю в Україні триває вже багато років. Вона обумовлена низкою чинників, серед яких: велика кількість контролюючих органів, дублювання контрольних повноважень, які перекликаються одні з одними. Такий стан речей відповідно обумовив потребу визначення нових принципів, засад і механізмів упорядкування системи та структури системи органів державного фінансового контролю в Україні, що сприятиме дії системи державного фінансового контролю як єдиній системі, відповідності європейським вимогам та ін.

Так, починаючи з 2010 року Президентом України було прийнято низку указів, що спрямованих на оптимізацію чисельності апаратів центральних органів виконавчої влади або їх регіональних відділень, усунення міжвідомчих конфліктів і, як результат – підвищення якості публічного управління. Одним із ключових серед них є Указ «Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади» від 24 грудня 2012 р. № 726/2012, яким було утворено Міністерство доходів і зборів України шляхом реорганізації Державної митної служби України та Державної податкової служби України, також прийнято нові Податковий та Митний кодекси, що значно вплинули на організаційно-правові засади діяльності органів фінансового контролю.

Таким чином, в історії незалежної України у складі органів фінансового контролю створено відомство, яке забезпечує формування єдиної державної податкової, державної митної політики в частині адміністрування податків і зборів, митних платежів та реалізації єдиної державної податкової, державної митної політики, а головне несе відповідальність за всю повноту наповнення державного бюджету за рахунок податкових та митних платежів.

Після цього Постановою Кабінету Міністрів України «Про реорганізацію деяких органів державної податкової служби, спеціалізованих митних органів та організацій» від 20 березня 2013 р. № 228, постанов-

лено Департамент митного аудиту, аналізу та управління ризиками реорганізувати шляхом приєднання до Міністерства доходів і зборів. На цей Департамент, в відповідно до Положення покладалося здійснення:

контролю за діяльністю митних органів з питань проведення документальних перевірок, управління ризиками, аналітичної роботи;

здійснення митного контролю шляхом проведення документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів тощо.

Таким чином після кардинальних змін у системі митних органів, а точніше після підписання Указу Президента України від 24 грудня 2012 р. № 726 щодо створення нового органу виконавчої влади з питань адміністрування податків і зборів, митних платежів та реалізації єдиної державної податкової, державної митної політики – Міністерства доходів і зборів України, а також відповідного центрального апарату Міндоходів з питань координації здійснення документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, в тому числі достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів, з відповідними повноваженнями, а мова йде про Департамент митного аудиту, аналізу та управління ризиками, поки відповідного Положення про яке не прийнято, говорити ще зарано.

Зазначимо, що на сьогодні існують як позитивні так і вкрай негативні відгуки серед фахівців щодо реорганізації двох органів фінансового контролю.

До позитивних здобутків слід віднести те, що об'єднання податкових та митних органів у єдине міністерство дасть змогу скоротити витрати й бюрократичні процедури, усунути дублювання діяльності, а це, відповідно, сприятиме підвищенню ефективності роботи. Наприклад, на даний час як у податкової, так і в митної служби є власна розгалужена система територіальних органів. Створення єдиного відомства надасть змогу їх реорганізації в територіальні органи єдиного підпорядкування. Таким чином в подальшому можливо здійснити об'єднання місцевих податкових адміністрацій з митницями (зокрема обласних податкових адміністрацій з митницями, які розташовані у тих же областях), що дозволить оптимізувати управлінський апарат та зменшити кількість працівників.

Поява Міністерства доходів і зборів створює низку правових колізій та суперечностей. Згідно чинного законодавства Державна митна служба України є центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи, діяльність якого спрямовується і координується Кабміном України через міністра фінансів України (Указ Президента України «Про Положення про Державну митну службу України» від 12.05.2011 р. № 582/2011). Державна податкова служба України також є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабміном України

через також міністра фінансів (Указ Президента України «Про Положення про Державну податкову службу України» від 12.05.2011 р. № 584/2011). А це означає, що вказаний керівник має низку суттєвих повноважень: затвердження планів, отримання звітів, кадрових призначень, створення та ліквідації підрозділів тощо. Крім того, Мінфін є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації податкової та митної політики (Указ Президента України «Про Положення про Міністерство фінансів України» від 8.04.2011 р. № 446/2011), що також відображено у низці положень зазначеного указу та інших нормативних актах.

Таким чином на сьогоднішній день існує необхідність внесення змін до чинного законодавства щодо визначення правового статусу Міністерства доходів і зборів України, забезпечення кадрового потенціалу та належної кваліфікації службовців. За умови об'єднання податкових і митних органів на багатьох посадових осіб покладатиметься виконання двох основних функцій різного виду, що потребуватиме наявності різних знань та навичок.

Коваль Н.О.

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри морського та митного права*

ІСТОРИЧНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ НАДАННЯ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ

Спеціалісти з міжнародного права не можуть назвати хоча б приблизно час зародження такого суспільного руху як надання гуманітарної допомоги.

Історії відомі факти надання гуманітарної допомоги не тільки у середньовіччі, але і в стародавній століття. Наприклад, культура Стародавнього Єгипту була пройнята турботою про людей. Сім діянь істинного милосердя закликають «нагодувати голодного, напоїти спраглого, одягнути роздягненого, дати притулок мандрівнику, звільнити полоненого, вилікувати хворого, поховати мертвого». Інший приклад, коли орден лікарні св. Іоанна в Єрусалимі (XII ст.), відомий у той час як Мальтійський орден, героїчно намагався полегшити страждання людей, особливо коли чорна смерть, як в той час називали бубонну чуму, наводила жах на всю Європу. Основна ж маса людей залишалася відносно байдужою до страждань інших.

Тим не менш, саме з розквітом в Європі і Північній Америці в XVIII – XIX століттях місіонерських (релігійних) товариств і пов'язують виникнення цього руху. Дійсно місіонери займалися не тільки зверненням до християнства жителів далеких країн, але й надавали їм гуманітарну допомогу. Саме вони сприяли усвідомленню співвітчизниками гуманітарних